

Х. К-въ

Игри и забави на животнитѣ

Децата на богатитѣ родители играятъ съ скъпи и красиви играчки. Беднитѣ деца пъкъ се задоволяватъ съ обржчи отъ счупени бурета, камъчета, перцалчета и черепчета, които грижливо събиратъ, но и тѣ обичатъ да играятъ не по-малко отъ богатитѣ деца — и тѣ се надбѣгватъ весело, играятъ на криеница. Животнитѣ сжщо така чувствуватъ нужда да играятъ и лудуватъ и съ удоволствие се надтичватъ, борятъ се, криятъ се едно отъ друго. Наистина, въ гората нѣма магазини за играчки, та не могатъ да правятъ изборъ, но все пакъ и тѣ си иматъ играчки: черупка отъ орѣхъ, парче отъ дърво, нѣкоя шишарка — това сж играчки, съ които тѣ често играятъ и то съ голѣмо увлѣчение.

Сигурно сте виждали, какъ играятъ коткитѣ и кучета. Погледайте, какъ се радва кучето, когато го вземете съ себе си на разходка; какъ весело тича напредъ и назадъ, скача, върти се и джавка радостно; какъ по-нѣкога кучета се разиграятъ, гонятъ се, търкалятъ се по земята и се дърпатъ едно друго за ушитѣ.

Кой не е игралъ съ котка, като върже книжка на вървъ; кой не се е любувалъ на ловкитѣ скокове, които прави тя, като подхвърля и лови книжката? Кой не се е радвалъ, като е гледалъ играта на котенцата? Гледай го, още малко топарлаче, едва стои на краката си, а вече му се иска да си поиграе, и като първа играчка му служи... опашката на майка му.

Набозаятъ се котенцата и сладко дрѣмятъ до майка си: добре имъ е и топличко. Котката мръдне